
NIEOBRAŻLIWY (3) ai

e, o oraz a jasne.

sg m N nieobraźliwy (1). ◇ I nieobraźliwym (1). ◇ pl [G nieobraźliwych.] ◇ N subst nieobraźliw(e)
(1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w. s.v. obraźliwy.

1. *Nie sprawiający, nie stanowiący obrazy; inoffensus Cn (2) : Poległy z tobą pośpołu frądzki zacnośmiefzne/ Y wierfze nieobraźliwe/ y żarty vćiefzne. KlonŻal B3; Eutrapelia – Nie obrazliwi zart, dworny zart. Calep 379b; [łámému téz żártów nie obraźliwych iáko vczćiwému [...] dworzáninowi [ma] vżywác [!] CerGór 136].*

2. *Nieuciążliwy, łatwy do zniesienia (1) : Któré postanowienié y obyczay dawánia Podwód wyszćey opifány/ zdał fie na ten czás nam y Rádam nászym Koronnym nie obraźliwym. SarnStat 975.*

Cf **OBRAŻLIWY**

ZZa